

finansieres gennem Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget af EF's fælles midler.

Alle de foran nævnte bestemmelser er fastsat i forordninger. En fortegnelse over de pågældende forordninger, à jour-ført til 10. november 1971, findes i tillæg 2 til forslaget til lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber, siderne 111-168 og 176-178.

Bemyndigelsen til landbrugsministeren omfatter de områder under de nævnte forordninger, der administreres af landbrugsministeriet, dog bortset fra frugt og gartneriprodukter, idet regeringen har anset det for mest hensigtsmæssigt at foreslå en særlig lov for disse varer.

Som det vil fremgå af det anførte, omfatter bemyndigelsen ikke fisk og fiskeriprodukter, der også falder ind under bilag II til EØF-traktaten.

De væsentligste af de foranstaltninger, som det vil være nødvendigt at iværksætte, er følgende:

1. opkrævning af variable importafgifter eller andre afgifter, der til enhver tid er gældende ved indførsel her til landet af landbrugsvarer under Fællesskabets markedsordninger.
2. udstedelse af licenser for ind- og udførsel af landbrugsvarer, herunder licenser med forudgående fastsættelse af importafgifter og eksportrestitutioner,
3. opkrævning og frigivelse af kautionbeløb for udnyttelse af licenser,
4. udbetaling af eksportrestitutioner for landbrugsvarer samt udligningstilskud i overgangsperioden,
5. udbetaling af produktionstilskud,
6. kvotering af udførsel, indførsel eller produktion af landbrugsvarer samt udstedelse af forbud mod udførsel eller indførsel af landbrugsvarer i de særlige tilfælde, hvor Fællesskabet måtte påbyde eller give adgang til sådanne foranstaltninger,
7. gennemførelse af markedsintervention for landbrugsvarer i henhold til pålæg eller tilladelse fra Fællesskabet og afhændelse af interventionslagre.

De under 1 omtalte afgifter indgår i Fællesskabernes budget.

Hvad specielt angår de under 3 nævnte kautionbeløb bemærkes, at i de tilfælde, hvor de fælles markedsordninger for landbrugsvarer indeholder bestemmelser om licens ved udførsel, indførsel eller ved forud fastsættelse af importafgifter og eksportrestitutioner, er licensens meddelelse gjort betinget af, at ansøgeren stiller sikkerhed („kaution“) for ud- eller indførselsforretningens gennemførelse inden for licensens gyldighedsperiode. Sikkerheden

stilles enten ved deponering af et kontant beløb eller i form af en garanti fra en af den pågældende medlemsstat anerkendt institution. Sikkerheden frigives, når der forelægges bevis for gennemførelse af ind- eller udførselsforretningen. De nærmere bestemmelser herom er fastsat i kommissionsforordning nr. 1373/70. Der findes for tiden bestemmelser om licenser inden for følgende vareområder: olivenolie, oliefrø, korn og ris, æg, sukker, mælk og mejeriprodukter, oksekød, vin samt visse industrielt forarbejdede landbrugsprodukter.

Ad stk. 3. Nogle af de varer, der er opført som landbrugsvarer i bilag II til EØF traktaten, samt varer, ved hvis fremstilling der er anvendt landbrugsvarer, henhører efter den gældende sagsfordeling under handelsministeriet. Dette gælder f. eks. kaffe, stivelse, sukker, kakao, vin, sprit, gær og tobak. De foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelse her i landet af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger angående disse varer, vil efter forslaget blive gennemført af handelsministeren.

Til § 2.

Ad stk. 1. Bortset fra de særlige opgaver, som landbrugsministeren i henhold til § 2, stk. 2, overlader til udvalget, og de i §§ 3 og 4 omhandlede opgaver er udvalgets opgave af rådgivende karakter. Det er hensigten, at udvalget skal holde ret hyppige møder og afgive udtalelser ikke blot om udformningen af danske synspunkter vedrørende de spørgsmål, der behandles i EF-Rådet under deltagelse af landbrugsministre samt i komitéer og arbejdsudvalg under Rådet, hvori landbrugsspørgsmål drøftes, men også med hensyn til tilrettelæggelsen af den hjemlige administration af markedsordningerne for landbrugsvarer m. v.

Det bemærkes i denne forbindelse, at det er tanken, at repræsentanter for udvalget skal kunne deltage i forhandlinger med fællesmarkedets organer.

Ad stk. 2. Det må forudses, at administrationen, der skal gælde for alle de vigtigste landbrugsprodukter og gennemføres på landbrugsministerens ansvar, vil medføre et ikke ubetydeligt administrativt arbejde og bl. a. vil medføre løsning af en række løbende opgaver, der kræver brancheyndig ekspertise på de enkelte områder. Sådanne opgaver bør i det omfang, det anses for hensigtsmæssigt, løses i nært samarbejde med erhvervene. Det er derfor hensigten for de enkelte markedsordninger at nedsætte mindre brancheudvalg, der kan bistå landbrugsministeriet ved administrationen af de enkelte ordninger. Erhvervsrepræsentanterne i sådanne brancheudvalg vil fortrinsvis blive udnævnt efter indstilling fra de interesserede erhvervsorgani-